

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 287

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 55

18 octombrie 2012

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

ACORDURI INTERNAȚIONALE

2012/643/UE:

- ★ Decizia Consiliului din 24 septembrie 2012 privind semnarea, în numele Uniunii, a Acordului între Uniunea Europeană și Canada privind cooperarea vamală sub aspectele referitoare la securitatea lanțului de aprovizionare 1

2012/644/UE:

- ★ Decizia Consiliului din 24 septembrie 2012 privind semnarea, în numele Uniunii Europene, a Acordului sub forma unui schimb de scrisori dintre Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii în temeiul articolului XXIV alineatul (6) și al articolului XXVIII din Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT) 1994 referitor la modificarea concesiilor din listele de angajamente ale Republicii Bulgaria și ale României în cursul procesului de aderare a acestora la Uniunea Europeană 2

2012/645/UE:

- ★ Decizia Consiliului din 10 octombrie 2012 privind încheierea Acordului de cooperare științifică și tehnologică dintre Uniunea Europeană și Republica Algeriană Democratică și Populară 3

2012/646/UE:

- ★ Decizia Consiliului din 10 octombrie 2012 privind reînnoirea Acordului de cooperare științifică și tehnologică între Comunitatea Europeană și Republica Federativă a Braziliei 4

Preț: 3 EUR

(continuare în pagina următoare)

RO

Acele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

REGULAMENTE

★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 957/2012 al Comisiei din 17 octombrie 2012 de modificare a anexei I la Regulamentul (UE) nr. 605/2010 în ceea ce privește eliminarea rubricii referitoare la Antilele Olandeze din lista țărilor terțe din care este autorizată introducerea în Uniune de loturi de lapte crud și de produse lactate ⁽¹⁾	5
Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 958/2012 al Comisiei din 17 octombrie 2012 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume ...	7
Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 959/2012 al Comisiei din 17 octombrie 2012 privind eliberarea licențelor de import de usturoi în subperioada 1 decembrie 2012-28 februarie 2013	9

DECIZII

2012/647/UE:

★ Decizia Consiliului din 16 octombrie 2012 de numire a unui membru german în cadrul Comitetului Regiunilor	11
--	----

2012/648/UE:

★ Decizia Consiliului din 16 octombrie 2012 de numire a unui membru belgian și a unui supleant belgian în cadrul Comitetului Regiunilor	12
--	----

ACTE ADOPTATE DE ORGANISME CREATE PRIN ACORDURI INTERNAȚIONALE

★ Recomandarea Consiliului de asociere UE-Iordania din 3 octombrie 2012 privind punerea în aplicare a planului de acțiune UE-Iordania în cadrul PEV	13
--	----

III Alte acte

SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

★ Decizia Autorității AELS de Supraveghere nr. 204/11/COL din 29 iunie 2011 privind presupusul ajutor de stat acordat unor societăți aparținând grupului Norsk Film (Norvegia)	14
---	----

II

(Acte fără caracter legislativ)

ACORDURI INTERNAȚIONALE

DECIZIA CONSILIULUI

din 24 septembrie 2012

privind semnarea, în numele Uniunii, a Acordului între Uniunea Europeană și Canada privind cooperarea vamală sub aspectele referitoare la securitatea lanțului de aprovizionare

(2012/643/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (4) primul paragraf, coroborat cu articolul 218 alineatul (5),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Uniunea și Canada ar trebui să își extindă cooperarea vamală în ceea ce privește aspectele referitoare la securitatea lanțului de aprovizionare și la gestionarea riscurilor aferente, în vederea sporirii securității întregului lanț de aprovizionare și a facilitării, în același timp, a comerțului legitim.
- (2) În acest scop, la 26 noiembrie 2009, Consiliul a autorizat Comisia să deschidă negocieri cu Canada. Comisia a negociat, în numele Uniunii, un acord între Uniunea Europeană și Canada privind cooperarea vamală sub aspectele referitoare la securitatea lanțului de aprovizionare („acordul”).
- (3) Poziția care urmează să fie adoptată de Uniune în cadrul Comitetului mixt de cooperare vamală UE-Canada (JCCC), atunci când acesta urmează să adopte acte cu efecte juridice, ar trebui să fie decisă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 218 alineatul (9) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. După caz, alte poziții care urmează să fie adoptate de Uniune

în cadrul JCCC ar trebui să fie stabilite de către Consiliu în conformitate cu articolul 16 din Tratatul privind Uniunea Europeană.

- (4) Acordul ar trebui să fie semnat în numele Uniunii, sub rezerva încheierii sale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prin prezenta decizie se autorizează, în numele Uniunii, semnarea Acordului între Uniunea Europeană și Canada privind cooperarea vamală sub aspectele referitoare la securitatea lanțului de aprovizionare, sub rezerva încheierii acordului respectiv ⁽¹⁾.

Articolul 2

Prin prezenta decizie se autorizează președintele Consiliului să desemneze persoana sau persoanele împuternicite să semneze acordul în numele Uniunii.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 24 septembrie 2012.

Pentru Consiliu
Președintele
S. ALETRARIS

⁽¹⁾ Textul acordului se va publica împreună cu decizia privind încheierea acestuia.

DECIZIA CONSILIULUI

din 24 septembrie 2012

privind semnarea, în numele Uniunii Europene, a Acordului sub forma unui schimb de scrisori dintre Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii în temeiul articolului XXIV alineatul (6) și al articolului XXVIII din Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT) 1994 referitor la modificarea concesiilor din listele de angajamente ale Republicii Bulgaria și ale României în cursul procesului de aderare a acestora la Uniunea Europeană

(2012/644/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (4) primul paragraf, coroborat cu articolul 218 alineatul (5),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) La 29 ianuarie 2007, Consiliul a autorizat Comisia să deschidă negocieri cu anumite state membre ale Organizației Mondiale a Comerțului în temeiul articolului XXIV alineatul (6) din Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT) 1994, în cursul procesului de aderare la Uniunea Europeană a Republicii Bulgaria și a României.
- (2) Negocierile au fost conduse de Comisie în cadrul directivelor de negociere adoptate de Consiliu.
- (3) Aceste negocieri au fost încheiate și un acord sub forma unui schimb de scrisori între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii în temeiul articolului XXIV alineatul (6) și al articolului XXVIII din Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT) 1994 referitor la modificarea concesiilor din listele de angajamente ale Republicii Bulgaria și ale României în cursul procesului de aderare a acestora la Uniunea Europeană (denumit în continuare „acordul”) a fost parafat, la 21 decembrie 2011, de un reprezentant al Uniunii Europene și, la 17 februarie 2012, de un reprezentant al Statelor Unite ale Americii.

(4) Acordul ar trebui semnat,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se autorizează semnarea, în numele Uniunii, a Acordului sub forma unui schimb de scrisori între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii în temeiul articolului XXIV alineatul (6) și al articolului XXVIII din Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT) 1994 referitor la modificarea concesiilor din listele de angajamente ale Republicii Bulgaria și ale României în cursul procesului de aderare a acestora la Uniunea Europeană (denumit în continuare „acordul”), sub rezerva încheierii acordului menționat ⁽¹⁾.

Articolul 2

Președintele Consiliului este autorizat să desemneze persoana împuternicită (persoanele împuternicite) să semneze acordul în numele Uniunii.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 24 septembrie 2012.

Pentru Consiliu

Președintele

A. D. MAVROYIANNIS

⁽¹⁾ Textul acordului va fi publicat împreună cu decizia privind încheierea acestuia.

DECIZIA CONSILIULUI**din 10 octombrie 2012****privind încheierea Acordului de cooperare științifică și tehnologică dintre Uniunea Europeană și Republica Algeriană Democratică și Populară**

(2012/645/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE

Articolul 1

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 186 coroborat cu articolul 218 alineatele (6) și (7),

Se aprobă, în numele Uniunii, Acordul de cooperare științifică și tehnologică dintre Uniunea Europeană și Republica Algeriană Democratică și Populară ⁽¹⁾.

Articolul 2

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

Președintele Consiliului efectuează, în numele Uniunii, notificarea prevăzută la articolul 7 alineatul (2) din acord ⁽²⁾.

Articolul 3

întrucât:

Comisia Europeană adoptă poziția Uniunii în cadrul comitetului mixt stabilit în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din acord în ceea ce privește modificările tehnice care se aduc acordului menționat în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) litera (a) din acord.

Articolul 4

(1) La 16 noiembrie 2009, Consiliul a autorizat Comisia să negocieze, în numele Uniunii, un acord de cooperare științifică și tehnologică între Uniunea Europeană și Republica Algeriană Democratică și Populară (denumit în continuare „acordul”). Acesta a fost parafat la 14 octombrie 2010.

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

(2) Acordul a fost semnat la 19 martie 2012, sub rezerva încheierii sale la o dată ulterioară, și se aplică cu titlu provizoriu de la data semnării în conformitate cu articolul 218 alineatul (5) din tratat.

Adoptată la Luxemburg, 10 octombrie 2012.

(3) Acordul ar trebui aprobat,

Pentru Consiliu

Președintele

S. MALAS

⁽¹⁾ Acordul a fost publicat în JO L 99, 5.4.2012, p. 2, împreună cu decizia privind semnarea.

⁽²⁾ Data intrării în vigoare a acordului va fi publicată în Jurnalul Oficial de către Secretariatul General al Consiliului.

DECIZIA CONSILIULUI**din 10 octombrie 2012****privind reînnoirea Acordului de cooperare științifică și tehnologică între Comunitatea Europeană și Republica Federativă a Braziliei**

(2012/646/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 186 coroborat cu articolul 218 alineatul (6) litera (a) punctul (v),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere aprobarea Parlamentului European,

întrucât:

- (1) Prin Decizia 2005/781/CE ⁽¹⁾, Consiliul a aprobat încheierea Acordului de cooperare științifică și tehnologică între Comunitatea Europeană și Republica Federativă a Braziliei (denumit în continuare „acordul”).
- (2) La articolul XII alineatul (2) din acord se prevede: „Prezentul acord se încheie pe o perioadă inițială de cinci ani și poate fi reînnoit de comun acord între părți după evaluarea efectuată în cursul penultimului an al fiecărei perioade succesive de reînnoire.”
- (3) În cadrul celei de-a cincea reuniuni a Comitetului director instituit în baza articolului VI alineatul (2) din acord, care a avut loc la 22 noiembrie 2011 la Brasília, ambele părți și-au confirmat interesul de a reînnoi acordul pentru încă cinci ani.
- (4) Ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona la 1 decembrie 2009, Uniunea Europeană a înlocuit Comunitatea Europeană și a i-succedat acesteia.
- (5) Reînnoirea acordului ar trebui aprobată în numele Uniunii,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se aprobă, în numele Uniunii, pentru o perioadă de încă cinci ani, reînnoirea Acordului de cooperare științifică și tehnologică între Comunitatea Europeană și Republica Federativă a Braziliei.

Articolul 2

În numele Uniunii, președintele Consiliului notifică Guvernului Republicii Federative a Braziliei faptul că Uniunea a finalizat procedurile interne necesare pentru reînnoirea acordului în conformitate cu articolul XII alineatul (2) din acord.

Articolul 3

În numele Uniunii, președintele Consiliului transmite următoarea notificare:

„Ca o consecință a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona la 1 decembrie 2009, Uniunea Europeană a înlocuit Comunitatea Europeană și i-a succedat acesteia, iar de la data menționată exercită toate drepturile și își asumă toate obligațiile Comunității Europene. Prin urmare, trimitere la «Comunitatea Europeană» din textul acordului se citesc, acolo unde este cazul, ca trimitere la «Uniunea Europeană».”

Articolul 4

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Luxemburg, 10 octombrie 2012.

Pentru Consiliu

Președintele

S. MALAS

⁽¹⁾ JO L 295, 11.11.2005, p. 37.

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 957/2012 AL COMISIEI

din 17 octombrie 2012

de modificare a anexei I la Regulamentul (UE) nr. 605/2010 în ceea ce privește eliminarea rubricii referitoare la Antilele Olandeze din lista țărilor terțe din care este autorizată introducerea în Uniune de loturi de lapte crud și de produse lactate

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2002/99/CE a Consiliului din 16 decembrie 2002 de stabilire a normelor de sănătate animală care reglementează producția, transformarea, distribuția și introducerea produselor de origine animală destinate consumului uman ⁽¹⁾, în special teza introductivă de la articolul 8 punctul 1 primul paragraf și articolul 8 punctul 4,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman ⁽²⁾, în special articolul 11 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 854/2004 stabilește norme specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală. În special, acesta prevede că produsele de origine animală pot fi importate numai dintr-o țară terță sau dintr-o parte a unei țări terțe înscrisă pe o listă întocmită și actualizată în conformitate cu regulamentul respectiv.
- (2) De asemenea, Regulamentul (CE) nr. 854/2004 prevede că, atunci când aceste liste sunt întocmite și actualizate, trebuie să se țină cont de controalele Uniunii efectuate în țările terțe și de garanțiile oferite de autoritățile competente din țările terțe în ceea ce privește conformitatea sau echivalența cu legislația Uniunii privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală specificate în Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor ⁽³⁾.
- (3) Anexa I la Regulamentul (UE) nr. 605/2010 al Comisiei din 2 iulie 2010 de stabilire a condițiilor de sănătate animală și sănătate publică și de certificare veterinară pentru introducerea în Uniunea Europeană a laptelui

crud și a produselor lactate destinate consumului uman ⁽⁴⁾ stabilește lista țărilor terțe din care este autorizată introducerea în Uniune de loturi de lapte crud și de produse lactate.

- (4) Statul autonom al Antilelor Olandeze este inclus în prezent în lista din anexa I la Regulamentul (UE) nr. 605/2010.
- (5) În urma unei reforme interne care a avut loc în Regatul Țărilor de Jos și care a intrat în vigoare începând cu 10 octombrie 2010, Antilele Olandeze au încetat să existe ca stat autonom în cadrul regatului respectiv. La aceeași dată, Curaçao și Saint-Martin au dobândit statutul de state autonome în cadrul Regatului Țărilor de Jos, iar Bonaire, Sint Eustatius și Saba au devenit municipalități cu statut special ale părții europene a Regatului Țărilor de Jos. Prin urmare, este necesar să se elimine rubrica referitoare la Antilele Olandeze din lista prevăzută în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 605/2010.
- (6) Curaçao și Saint-Martin nu și-au exprimat interesul de a continua exporturile de lapte crud și de produse lactate destinate consumului uman către Uniune. Prin urmare, nu este necesară includerea lor în lista prevăzută în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 605/2010.
- (7) Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 605/2010 ar trebui modificat în consecință.
- (8) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Rubrica referitoare la Antilele Olandeze se elimină din anexa I la Regulamentul (UE) nr. 605/2010.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

⁽¹⁾ JO L 18, 23.1.2003, p. 11.

⁽²⁾ JO L 139, 30.4.2004, p. 206.

⁽³⁾ JO L 165, 30.4.2004, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 175, 10.7.2010, p. 1.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 17 octombrie 2012.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 958/2012 AL COMISIEI**din 17 octombrie 2012****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în sectorul fructelor și legumelor și în sectorul fructelor și legumelor procesate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Runde Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import

din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.

- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 17 octombrie 2012.

*Pentru Comisie,
pentru președinte*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	MA	69,6
	MK	41,5
	TR	59,9
	ZZ	57,0
0707 00 05	MK	38,5
	TR	118,9
	ZZ	78,7
0709 93 10	TR	116,7
	ZZ	116,7
0805 50 10	AR	82,5
	CL	108,8
	TR	85,8
	UY	65,5
	ZA	91,1
	ZZ	86,7
0806 10 10	BR	274,0
	MK	59,9
	TR	153,1
	ZZ	162,3
0808 10 80	AR	216,9
	MK	29,8
	NZ	130,9
	US	143,5
	ZA	107,2
	ZZ	125,7
0808 30 90	CN	92,8
	TR	117,7
	ZZ	105,3

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 959/2012 AL COMISIEI**din 17 octombrie 2012****privind eliberarea licențelor de import de usturoi în subperioada 1 decembrie 2012-28 februarie 2013**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1301/2006 al Comisiei din 31 august 2006 de stabilire a normelor comune pentru administrarea contingentelor tarifare de import pentru produsele agricole gestionate printr-un sistem de licențe de import ⁽²⁾, în special articolul 7 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 341/2007 al Comisiei ⁽³⁾ prevede deschiderea și modul de gestionare a contingentelor tarifare și instituie un sistem de licențe de import și certificate de origine pentru usturoi și alte produse agricole importate din țări terțe.
- (2) Cantitățile pentru care importatorii tradiționali și noi importatori au depus cereri de licență „A” în primele șapte zile ale lunii octombrie 2012, în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 341/2007, depășesc cantitățile disponibile pentru

produsele provenind din China, Argentina și din toate țările terțe altele decât China și Argentina.

- (3) Prin urmare, în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1301/2006, este necesar să se stabilească în ce măsură se pot accepta cererile de licență „A” transmise Comisiei până la data de 14 a lunii octombrie 2012 cel târziu în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul (CE) nr. 341/2007.
- (4) Pentru a se asigura managementul eficace al procedurii de eliberare a licențelor de import, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare imediat după publicare,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Cererile de licență de import „A” depuse în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 341/2007 în primele șapte zile ale lunii octombrie 2012 și transmise Comisiei cel târziu până la data de 14 a lunii octombrie 2012 se acceptă în conformitate cu procente din cantitățile solicitate indicate în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 17 octombrie 2012.

*Pentru Comisie,
pentru președinte*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 238, 1.9.2006, p. 13.

⁽³⁾ JO L 90, 30.3.2007, p. 12.

ANEXĂ

Origine	Număr de ordine	Coefficient de atribuire
Argentina		
— Importatori tradiționali	09.4104	92,505965 %
— Noi importatori	09.4099	1,338084 %
China		
— Importatori tradiționali	09.4105	42,208055 %
— Noi importatori	09.4100	0,385076 %
Alte țări terțe		
— Importatori tradiționali	09.4106	100 %
— Noi importatori	09.4102	3,949315 %

DECIZII

DECIZIA CONSILIULUI

din 16 octombrie 2012

de numire a unui membru german în cadrul Comitetului Regiunilor

(2012/647/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
în special articolul 305,

având în vedere propunerea guvernului german,

întrucât:

(1) La 22 decembrie 2009 și la 18 ianuarie 2010, Consiliul a adoptat Deciziile 2009/1014/UE ⁽¹⁾ și 2010/29/UE ⁽²⁾ de numire a membrilor și a supleanților Comitetului Regiunilor pentru perioada cuprinsă între 26 ianuarie 2010 și 25 ianuarie 2015.

(2) Un loc de membru în cadrul Comitetului Regiunilor a devenit vacant ca urmare a încheierii mandatului doamnei Petra ROTH,

Articolul 1

Se numește în calitate de membru în cadrul Comitetului Regiunilor pentru durata rămasă a mandatului actual, respectiv până la 25 ianuarie 2015:

— doamna Dagmar MÜHLENFELD, *Oberbürgermeisterin der Stadt Mülheim an der Ruhr*.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Luxemburg, 16 octombrie 2012.

Pentru Consiliu

Președintele

A. D. MAVROYIANNIS

⁽¹⁾ JO L 348, 29.12.2009, p. 22.

⁽²⁾ JO L 12, 19.1.2010, p. 11.

DECIZIA CONSILIULUI**din 16 octombrie 2012****de numire a unui membru belgian și a unui supleant belgian în cadrul Comitetului Regiunilor**

(2012/648/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 305,

Se numesc în cadrul Comitetului Regiunilor pentru durata rămasă a mandatului, respectiv până la 25 ianuarie 2015:

având în vedere propunerea guvernului belgian,

(a) în calitate de membru:

— domnul Marc HENDRICKX, *Vlaams Volksvertegenwoordiger*

întrucât:

și

(1) La 22 decembrie 2009 și la 18 ianuarie 2010, Consiliul a adoptat Deciziile 2009/1014/UE ⁽¹⁾ și 2010/29/UE ⁽²⁾ de numire a membrilor și a supleanților în cadrul Comitetului Regiunilor pentru perioada cuprinsă între 26 ianuarie 2010 și 25 ianuarie 2015.

(b) în calitate de supleant:

— domnul Karim VAN OVERMEIRE, *Vlaams Volksvertegenwoordiger*.

Articolul 2

(2) Un loc de membru în cadrul Comitetului Regiunilor a devenit vacant ca urmare a încheierii mandatului domnului Paul FICHEROULLE.

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Luxemburg, 16 octombrie 2012.

(3) Un loc de supleant va deveni vacant ca urmare a numirii domnului Marc HENDRICKX în calitate de membru în cadrul Comitetului Regiunilor,

Pentru Consiliu
Președintele
A. D. MAVROYIANNIS

⁽¹⁾ JO L 348, 29.12.2009, p. 22.

⁽²⁾ JO L 12, 19.1.2010, p. 11.

ACTE ADOPTATE DE ORGANISME CREATE PRIN ACORDURI INTERNAȚIONALE

RECOMANDAREA CONSILIULUI DE ASOCIERE UE-IORDANIA

din 3 octombrie 2012

privind punerea în aplicare a planului de acțiune UE-Iordania în cadrul PEV

CONSILIUL DE ASOCIERE UE-IORDANIA,

având în vedere Acordul euro-mediteraneean de asociere între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Regatul Hașemit al Iordaniei, pe de altă parte ⁽¹⁾ („acordul”), în special articolul 91,

întrucât:

- (1) Articolul 91 din Acordul euro-mediteraneean împuternicește Consiliul de asociere să formuleze recomandările corespunzătoare în vederea atingerii obiectivelor acordului.
- (2) În conformitate cu articolul 101 din acord, părțile adoptă orice măsuri de ordin general sau specific necesare îndeplinirii obligațiilor lor în temeiul acordului și se asigură că obiectivele stabilite în acord sunt îndeplinite.
- (3) Părțile la acord au aprobat textul planului de acțiune UE-Iordania în cadrul politicii europene de vecinătate („planul de acțiune în cadrul PEV”).
- (4) Planul de acțiune în cadrul PEV va contribui la punerea în aplicare a acordului prin elaborarea și aprobarea de către părți a unor măsuri concrete care vor oferi orientări practice pentru punerea sa în aplicare.

- (5) Planul de acțiune în cadrul PEV are dublul obiectiv de a stabili măsuri concrete în vederea îndeplinirii obligațiilor părților în temeiul acordului și de a oferi un cadru mai larg pentru continuarea consolidării relațiilor dintre UE și Iordania, pentru a atinge un nivel semnificativ de integrare economică și o aprofundare a cooperării politice, în conformitate cu obiectivele generale ale acordului,

ADOPTĂ PREZENTA RECOMANDARE:

Articol unic

Consiliul de asociere recomandă părților punerea în aplicare a planului de acțiune în cadrul PEV ⁽²⁾, în măsura în care această punere în aplicare vizează atingerea obiectivelor acordului.

Adoptată la Bruxelles, 3 octombrie 2012.

Pentru Consiliul de asociere UE-Iordania
Președintele
C. ASHTON

⁽¹⁾ JO L 129, 15.5.2002, p. 3.

⁽²⁾ A se vedea documentul 3302/12 pe <http://register.consilium.europa.eu>

III

(Alte acte)

SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

DECIZIA AUTORITĂȚII AELS DE SUPRAVEGHERE

NR. 204/11/COL

din 29 iunie 2011

privind presupusul ajutor de stat acordat unor societăți aparținând grupului Norsk Film (Norvegia)

AUTORITATEA AELS DE SUPRAVEGHERE (ÎN CONTINUARE, „AUTORITATEA”),

AVÂND ÎN VEDERE Acordul privind Spațiul Economic European (în continuare, „Acordul privind SEE”), în special articolele 61 și 62,

AVÂND ÎN VEDERE Acordul între statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție, (în continuare, „Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea”), în special articolul 24,

AVÂND ÎN VEDERE Protocolul 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea (în continuare „Protocolul 3”), în special articolul 1 alineatul (2) din partea I și articolul 4 alineatul (4) și articolul 7 alineatul (1) din partea II,

DUPĂ ce părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din partea II a Protocolului 3 ⁽¹⁾,

întrucât:

I. FAPTE

1. Procedura

Prin scrisoarea din 23 martie 2006 (evenimentul nr. 368163), mai multe societăți norvegiene de producție de film ⁽²⁾ reclamau acordarea de către autoritățile norvegiene a unor granturi anuale în favoarea Norsk FilmStudio AS/Filmparken AS, în perioada 2000-2005.

După mai multe schimburi de corespondență, autoritatea a adoptat Decizia nr. 491/09/COL de inițiere a procedurii oficiale de investigare, publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și în suplimentul SEE la acesta ⁽³⁾. Autoritatea a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile. Autoritatea nu a primit observații din partea terților.

Autoritățile norvegiene și-au prezentat observațiile prin scrisoarea din 2 februarie 2010 (evenimentul nr. 545244).

2. Grupul Norsk Film

Societatea Norsk Film AS a fost înființată în 1932, de către asociația cinematografelor municipale. Studioul de film al societății a fost deschis în 1935. În bugetul de stat pentru 1947, guvernul norvegian a decis să își asume o mai mare responsabilitate în ceea ce privește producția de film. În anii '50 și '60, Norsk Film AS s-a confruntat cu dificultăți financiare, care au determinat guvernul să aloce granturi pentru garantarea în continuare a existenței acesteia. După ce societatea a fost declarată falimentară la sfârșitul anilor '60, guvernul a decis să își asume întreaga responsabilitate pentru viitorul acesteia. Începând din 1974, statul a deținut 77,6 % din acțiunile societății. Norsk Film AS avea două scopuri: asigurarea spațiilor necesare pentru producția norvegiană de film de lung metraj și producția de filme norvegiene.

ScanCam AS a fost înființată în 1986 de Norsk Film AS și cotidianul VG (Verdens Gang), pe baza departamentului cinematografic existent al Norsk Film AS. Ulterior, Norsk Film AS și Schibsted ASA dețineau fiecare câte 50 % din acțiunile ScanCam AS. La 31 decembrie 1998, Schibsted ASA și-a vândut participația către Norsk Film AS, iar începând din 1999, ScanCam AS și-a continuat activitatea ca filială deținută în proporție de 100 % de Norsk FilmStudio AS.

Norsk FilmStudio AS, înființată în 1989, era o filială deținută integral de către Norsk Film AS. Până în 1989, studiourile cinematografice și instalațiile tehnice reprezentau o divizie integrală a Norsk Film AS. Norsk FilmStudio AS a fost înființată pentru a face o distincție clară între rolul de producător al societății și cel de a întreține infrastructura pentru producția de filme (studiourile cinematografice și instalațiile tehnice).

În 2001, guvernul norvegian și-a reformat politica în domeniul filmului și s-a stabilit o distincție mai clară între domeniile de responsabilitate ale statului și responsabilitatea sectorului privat. Societățile private de producție ar trebui fie responsabile de producția de filme. Prin urmare, s-a propus vânzarea acțiunilor

⁽¹⁾ JO C 174, 1.7.2010 și suplimentul SEE nr. 34, 1.7.2010.

⁽²⁾ The Chimney Pot Oslo AS, Dagslys AS, Egg & Bacon AS, Grip Teknikk AS, Bob Aas Carho ENK, Kamerautleien AS, Lydhodene AS, Megaphon AS și Krypton Film AS.

⁽³⁾ A se vedea nota de subsol 1.

deținute la Norsk Film AS. Statul urma să rămână responsabil de studiouri, deoarece această parte a procesului de producție nu era considerată sustenabilă în condiții de piață. În 2001, Norsk Film AS a fost divizată în două societăți distincte: o societate de producție de film, denumită Norsk Film AS, și o societate dedicată infrastructurii, denumită Filmparken AS. Celelalte active ale societății au fost deținute în continuare de Filmparken AS. Norsk FilmStudio AS și-a continuat activitatea sub formă de filială deținută integral de Filmparken AS. La 25 iunie 2001, Norsk FilmStudio AS a fuzionat cu Filmparken AS. La 4 ianuarie 2002, statul a vândut acțiunile pe care le deținea în cadrul societății de producție Norsk Film AS către o societate privată de producție, Diopter AS.

În 2002, Filmparken AS a revenit la denumirea de Norsk FilmStudio AS.

În 2004, ScanCam AS a fuzionat cu Norsk FilmStudio AS.

În 2009, Norsk FilmStudio AS și The Chimney Pot AS au fuzionat, devenind Storyline Studios AS. După fuziune, Filmparken AS deține 60 % din acțiuni, restul de 40 % revenind acționarilor fostei Chimney Pot AS.

Storyline Studios AS este un furnizor complet de echipamente și servicii pentru industria cinematografică, oferind studiouri de film, dispozitive tehnice și de iluminat, camere, servicii de post-producție, costume, finanțare, spații de birouri, linie de producție și cataloage de filme.

3. Descrierea măsurilor care fac obiectul investigației

Autoritatea a investigat două măsuri diferite: plata grantului în valoare de 36 de milioane NOK (a se vedea secțiunea 3.1) și regimul fiscal preferențial de care au beneficiat unele dintre societățile aparținând grupului Norsk Film (a se vedea secțiunea 3.2).

3.1 Plata grantului în valoare de 36 de milioane NOK

Începând din anii '70 și până în 2006, mai multe dintre entitățile aparținând grupului Norsk Film au beneficiat de granturi anuale. Bugetele anuale în perioada 1971-1972 fac referire la o „schemă de ajutor existentă”. Granturile au fost acordate de Ministerul Culturii și Cultelor.

În Decizia nr. 491/09/COL, autoritatea și-a exprimat opinia conform căreia plățile anuale efectuate începând din anii '70 de statul norvegian către diverse entități aparținând grupului Norsk Film, pentru producția de filme de lung metraj și pentru întreținerea infrastructurii necesare producției de film, se bazează pe un sistem de ajutor existent.

Autoritățile norvegiene au indicat că, în 1997, parlamentul norvegian a decis să acorde 36 de milioane NOK societății Norsk Film AS pentru reînnoirea, modernizarea și dezvoltarea spațiilor de producție reunite sub denumirea de „Filmparken”. Grantul a fost prevăzut în bugetul național, la secțiunea privind granturile pentru clădiri ale unor instituții naționale de cultură. Suma a fost alocată pe o perioadă de doi ani, 10 milioane NOK

fiind plătiți în 1998, iar restul de 26 milioane NOK în 1999. Grantul a acoperit o parte din modernizarea și reînnoirea studiourilor cinematografice și o parte din dezvoltarea unor spații administrative noi.

În Decizia nr. 491/09/COL, autoritatea considera că, deoarece plata grantului în valoare de 36 de milioane NOK se baza pe o alocare bugetară diferită, iar suma în cauză era destinată unui obiectiv special (renovarea spațiilor din Jar), aceasta putea reprezenta un ajutor nou. Autoritatea avea îndoieli dacă această contribuție făcea partea din sistemul de ajutor existent sau dacă reprezenta o măsură de ajutor nouă.

3.2 Regimul fiscal preferențial

Norsk Film AS și Norsk FilmStudio AS au beneficiat de o scutire fiscală începând din 1995. Scutirea se baza pe secțiunea 26 alineatul (1) litera (k) din fosta Lege fiscală nr. 8 din 18 august 1911, înlocuită de Legea fiscală nr. 14 din 26 martie 1999 ⁽⁴⁾.

Conform secțiunii 2-32 din Legea fiscală norvegiană, care în prezent stabilește normele referitoare la acest regim fiscal preferențial, organizațiile, instituțiile și societățile fără scop lucrativ sunt scutite de la plata impozitului pe profit, în măsura în care acestea desfășoară activități non-profit.

Caracterul non-profit al unei instituții sau societăți, în conformitate cu secțiunea 2-32, este stabilit pe baza unor criterii obiective, cel decisiv fiind reprezentat de scopul societății. Prin urmare, desfășurarea de activități în scopuri caritabile indică prezența unui organism non-profit. Pentru a determina scopul societății, autoritățile fiscale iau în considerare, *inter alia*, statutul său, inclusiv scopul declarat în acesta, și activitatea desfășurată în mod efectiv. De asemenea, se analizează dacă organismul desfășoară activități care fac obiectul concurenței. În cazul în care întreprinderea desfășoară activități economice sau comerciale și concurează cu societăți impozabile cu scop lucrativ, aceasta indică existența unui statut de persoană impozabilă. Un alt element luat în considerare este natura finanțării întreprinderii. În cazul în care societatea este finanțată prin donații sau alte contribuții private, aceasta indică existența unui scop nelucrativ al societății.

O organizație considerată ca fiind de tip non-profit este scutită de la plata impozitului pe beneficiile care rezultă din activitățile fără scop lucrativ ale societății. Veniturile obținute din activități comerciale sunt supuse – în anumite condiții – impozitului pe profit ⁽⁵⁾.

Aplicabilitatea secțiunii 2-32 în cazul unei anumite societăți sau organizații este stabilită de autoritățile fiscale, în cadrul procedurii normale de evaluare anuală. Autoritățile fiscale locale stabilesc regimul fiscal aplicabil pe baza informațiilor furnizate de contribuabil în declarația de venituri și a altor informații disponibile.

⁽⁴⁾ Acest regim prevede scutirea așa-numitelor „organizații ideale” de la plata impozitului pe profit.

⁽⁵⁾ Secțiunea 2-32 alineatul (2) din Legea fiscală norvegiană prevede că veniturile sunt supuse impozitului pe profit atunci când cifra de afaceri anuală din activități comerciale se ridică la peste 70 000 NOK sau 140 000 NOK, după caz.

Norsk Film AS, Norsk FilmStudio AS și ScanCam AS au beneficiat de scutire fiscală pe baza faptului că societățile nu aveau scop lucrativ. Până în 1995, Norsk Film AS și Norsk FilmStudio AS nu au solicitat un regim special. După depunerea cererilor, acestea au beneficiat de un astfel de regim în perioada 1995 - 2001.

În 2001, Norsk Film AS a fost divizată în două societăți distincte: o societate de producție de film, denumită Norsk Film AS, și o societate dedicată infrastructurii, denumită Filmparken AS. Începând din 2002, societățile nu au mai fost finanțate prin granturi de stat și au desfășurat activități comerciale obișnuite. Prin urmare, au fost considerate societăți cu scop lucrativ obișnuite și, în consecință, supuse impozitului standard pe profit.

Până în 1998, Norsk Film AS și Schibsted ASA dețineau fiecare câte 50 % din acțiunile ScanCam AS. Prin urmare, ScanCam AS nu a fost considerată ca făcând parte din Norsk Film AS. Începând din decembrie 1998, ScanCam AS a fost deținută în proporție de 100 % mai întâi de Norsk Film AS și apoi, începând din 1999, de Norsk FilmStudio AS (filiala deținută integral de Norsk Film AS). După această modificare, autoritățile fiscale au considerat că ScanCam AS reprezenta o parte integrantă a activității Norsk Film AS și, prin urmare, putea beneficia de același regim fiscal în perioada 1998-2000. ScanCam AS a înregistrat profit în anii 1998, 1999, 2000 și 2001 ⁽⁶⁾.

În evaluarea lor, autoritățile fiscale au considerat că societățile puteau beneficia de statutul de organizații non-profit pe baza următoarelor elemente: statutele Norsk Film AS, care prevedeau că activitățile sale erau non-profit, faptul că 97,7 % din acțiuni erau deținute de stat și de autoritățile locale și faptul că societatea era finanțată, în principal, prin granturi de stat.

În plus, autoritățile fiscale au arătat că scutirea fiscală a fost acordată cu condiția ca eventualele profituri să fie utilizate integral pentru îndeplinirea scopului societății, în calitate sa de întreprindere fără scop lucrativ. Filiala Norsk FilmStudio AS era considerată o parte integrantă a activității Norsk Film AS, beneficiind de aceeași scutire fiscală. Autoritățile norvegiene au arătat că Norsk FilmStudio AS nu a obținut profit în perioada 1995-2001 și, prin urmare, aplicarea regimului fiscal favorabil nu producea efecte.

În prezent, toate aceste societăți plătesc impozit standard pe profit.

În Decizia nr. 491/09/COL, autoritatea și-a exprimat îndoiala cu privire la faptul că aplicarea exonerării de la plata impozitului pe profit în temeiul scutirii organizațiilor fără scop lucrativ ar putea justifica scutirea fiscală în cazul societăților aparținând grupului Norsk Film.

Ajutorul sub forma unei scutiri de la plata impozitului pe profit reprezintă ajutor de exploatare. Acest ajutor este permis doar în

condiții speciale și, în special, în situații în care sunt îndeplinite criteriile prevăzute în orientările autorității (de exemplu, în cazul anumitor ajutoare de mediu sau regionale). Prin urmare, autoritatea avea îndoieli că normele fiscale speciale – astfel cum erau aplicate în cazul unora dintre societățile aparținând grupului Norsk Film – puteau fi justificate în temeiul dispozițiilor referitoare la ajutorul de stat din Acordul privind SEE.

4. Observațiile autorităților norvegiene

4.1 Plata grantului în valoare de 36 de milioane NOK

4.1.1 Plata grantului nu reprezintă ajutor de stat

Autoritățile norvegiene susțin că plata sumei de 36 de milioane NOK nu reprezintă ajutor de stat.

Adoptând o abordare bazată pe efecte, autoritățile norvegiene susțin că grantul care face obiectul investigației nu conferă în realitate niciun avantaj economic destinatarului.

Autoritățile norvegiene consideră că niciuna dintre societăți nu a obținut avantaje economice ca urmare a acordării grantului de reînnoire și modernizare a Filmparken. Norsk FilmStudio AS era responsabilă de închirierea spațiilor către toate societățile de producție de film din Norvegia. În cadrul grupului Norsk Film exista o delimitare clară din punct de vedere juridic între activitățile de producție de film și închirierea de spații de producție. Accesul la spațiile de producție era permis, în condiții egale, tuturor societăților de producție de film din Norvegia (inclusiv Norsk Film AS). Activitățile de închiriere nu au fost profitabile și au generat deficite pentru Norsk FilmStudio AS.

Autoritățile norvegiene susțin că nu se poate considera că măsura a conferit grupului Norsk Film un avantaj economic, deoarece grantul nu a avut, în mod clar, un astfel de efect. Intenția și efectul măsurii au fost, mai degrabă, de a oferi producătorilor norvegieni de film acces la spații de producție. Autoritățile norvegiene subliniază că rolul Norsk FilmStudio AS de furnizor unic de studiouri cinematografice pentru închiriere în care puteau fi produse filme de o anumită durată și calitate se datora exclusiv unei deficiențe a pieței. Societatea a oferit astfel de servicii tuturor producătorilor de film și nu a beneficiat de un avantaj economic.

4.1.2 Măsura ar constitui, în orice caz, un ajutor existent

Autoritățile norvegiene susțin că, chiar și în situația în care grantul de 36 de milioane NOK ar fi considerat ajutor de stat, acesta ar constitui, în orice caz, un ajutor existent.

Într-adevăr, autoritățile norvegiene consideră că plata grantului de 36 de milioane NOK a făcut parte din sistemul de ajutor existent, sub forma plății granturilor anuale.

Autoritățile norvegiene afirmă că faptul că grantul a fost plătit dintr-un buget diferit de cel utilizat pentru acordarea granturilor anuale nu este suficient pentru a demonstra că grantul în sine constituia o măsură distinctă și nouă. Conform explicațiilor

⁽⁶⁾ A se vedea scrisoarea autorităților norvegiene din 11.8.2006 (evenimentul nr. 383774).

acestora, faptul că grantul pentru 1998-1999 a fost alocat dintr-un alt post bugetar era „doar o coincidență și un detaliu tehnic, iar plata celor 36 de milioane NOK ar fi putut, la fel de bine, să fie alocată din secțiunea bugetară pentru finanțarea filmelor și distribuită pe o perioadă de zece ani, fiind astfel inclusă în tranșele anuale plătite către Norsk Film AS, care conțin atât ajutor de exploatare, cât și de investiții. Faptul că grantul pentru perioada 1998-1999 a fost alocat dintr-un alt post bugetar a fost rezultatul unui nou mod de organizare a secțiunii bugetului [național] pentru construcția clădirilor naționale”. În plus, autoritățile norvegiene susțin că ceea ce este important este faptul că plata face parte dintr-un flux sistematic și continuu de plăți către același beneficiar și că natura ajutorului nu a fost modificată. Autoritățile norvegiene afirmă că schema a fost întotdeauna formată dintr-o componentă pentru investiții și o componentă pentru exploatare.

Procesul de reînnoire și modernizare se desfășura de o anumită perioadă, iar costurile implicate erau estimate, până în 1998-1999, la 13 milioane NOK. Această sumă includea contribuțiile oferite de statul norvegian prin schema existentă de sprijin, aplicată începând din anii '70. Cu toate acestea, în 1997, a devenit evident că suma de 13 milioane NOK nu era suficientă pentru finalizarea lucrărilor și, prin urmare, s-a decis alocarea unei sume suplimentare de 36 de milioane NOK în vederea încheierii procesului de reînnoire.

Autoritățile norvegiene au prezentat autorității date conform cărora în trecut fuseseră alocate, de asemenea, sume pentru reînnoirea și modernizarea infrastructurilor necesare în vederea asigurării condițiilor pentru producția de filme.

În cele din urmă, autoritățile norvegiene susțin că faptul că valoarea grantului era mult mai mare decât fuseseră plățile anuale efectuate până atunci nu constituia un indiciu că grantul reprezenta un ajutor nou. Autoritățile norvegiene fac referire la hotărârea Curții Europene în cauza *Namur-Les-Assurances* ⁽⁷⁾: „în cazul în care ajutorul este oferit conform unor dispoziții legale anterioare, care au rămas nemodificate, apariția unui ajutor nou sau modificarea ajutorului existent nu poate fi evaluată în funcție de intensitatea ajutorului sau, în special, de valoarea acestuia în termeni financiari în orice moment din viața întreprinderii”.

4.1.3 Ajutorul nou ar fi, în orice caz, compatibil

Autoritățile norvegiene susțin că, în cazul în care autoritatea ar concluziona că măsura reprezintă un ajutor nou, aceasta ar fi, în orice caz, compatibilă cu funcționarea Acordului privind SEE. Într-adevăr, autoritățile norvegiene consideră că măsura ar fi compatibilă cu articolul 61 alineatul (3) litera (c) din Acordul privind SEE, deoarece obiectivul grantului era de a asigura conservarea patrimoniului cultural, iar măsura era necesară și proporțională pentru atingerea acestui scop.

Autoritățile norvegiene susțin că producția de film constituie o expresie culturală importantă și face parte din patrimoniul

național. În lipsa unor spații adecvate, nu se pot produce filme. În plus, grantul era o intervenție necesară datorită unei deficiențe a pieței. Autoritățile norvegiene subliniază, de asemenea, că autoritatea a aprobat măsuri de sprijin pentru scheme în domeniul audiovizual care pot rămâne fără efect în lipsa infrastructurii necesare pentru producția creațiilor audiovizuale.

4.2 Regimul fiscal preferențial

4.2.1 Aplicarea regimului fiscal preferențial nu constituie ajutor de stat

În primul rând, autoritățile norvegiene subliniază că autoritatea, în Decizia nr. 491/09/COL, nu a exprimat nicio îndoială cu privire la regimul fiscal efectiv prin care întreprinderile fără scop lucrativ sunt exceptate de la plata impozitului pe profit, dar a investigat aplicarea acestui regim în cazul anumitor societăți aparținând grupului Norsk Film. Prin urmare, în prezent se analizează aplicarea efectivă corectă sau incorectă a regimului fiscal în cazul anumitor societăți.

În al doilea rând, autoritățile norvegiene afirmă că nu au analizat dacă secțiunea 2-32 din Legea fiscală a fost aplicată corect în cazul societăților aparținând grupului Norsk Film, deoarece nu au rol de autoritate de evaluare fiscală.

Cu toate acestea, autoritățile norvegiene au indicat că „o posibilă aplicare incorectă de către autoritățile fiscale a unei dispoziții fiscale generale în avantajul unui contribuabil nu constituie ajutor de stat. (...) În cazul unei aplicări incorecte a unei dispoziții fiscale interne, aceasta ar trebui să fie corectată, în primul rând, de autoritățile fiscale sau de instanțe, în conformitate cu legislația națională relevantă. (...) S-ar crea o situație imposibilă dacă orice aplicare incorectă a dispozițiilor fiscale interne având ca rezultat un avantaj nejustificat pentru un anumit contribuabil ar constitui ajutor de stat”.

Autoritățile norvegiene subliniază că, deoarece consecințele impozitării incorecte ar putea varia, în afara cazului în care este vorba despre o aplicare incorectă persistentă, acțiunile de remediere ar trebui să fie adoptate în conformitate cu legislația națională, nu să fie examinate în temeiul normelor SEE privind ajutorul de stat.

4.2.2 Aplicarea regimului fiscal preferențial s-a bazat, în orice caz, pe un sistem de ajutor existent

În continuare, autoritățile norvegiene susțin că aplicarea unei dispoziții fiscale anterioare intrării în vigoare a Acordului privind SEE nu ar constitui, în niciun caz, un ajutor nou, ci ar reprezenta o aplicare a unui sistem de ajutor existent.

Acestea consideră că „o aplicare obișnuită a normei generale și evaluarea acesteia ca aplicabilă sau inaplicabilă într-un anumit caz nu poate constitui, în niciun caz, un ajutor nou și, ca atare, nu a necesitat notificarea autorității. Într-adevăr, dacă aplicările individuale ale unui sistem de ajutor existent ar constitui un ajutor nou, aceasta ar extinde domeniul de aplicare a ceea ce

⁽⁷⁾ Cauza C-44/93 *Namur-Les Assurances du Crédit SA/Office National du Ducroire și Regatul Belgiei*, Rec., 1994, p. I-3829, punctul 28.

ar putea constitui un ajutor nou în mod nerezonabil și ar restrânge domeniul de aplicare a ajutorului compatibil în termeni de ajutor existent, în sensul normelor privind ajutorul de stat”.

II. EVALUARE

1. Prezența ajutorului de stat

Articolul 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE prevede următoarele:

„Este incompatibil cu prezentul acord orice ajutor acordat de statele membre ale CE, statele AELS sau din resurse de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producției anumitor bunuri, în măsura în care afectează comerțul dintre părțile contractante, cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul acord”.

1.1 Prezența resurselor de stat

Măsura trebuie să fie acordată de stat sau din resurse de stat.

1.1.1 Plata grantului în valoare de 36 de milioane NOK

Grantul în valoare de 36 de milioane NOK a fost plătit din secțiunea bugetară pentru granturi în favoarea clădirilor aparținând patrimoniului cultural național.

Prin urmare, autoritatea consideră că este îndeplinită condiția privind implicarea resurselor de stat.

1.1.2 Regimul fiscal preferențial

Norsk Film AS și filiala sa, Norsk FilmStudio AS, au beneficiat de o scutire fiscală pentru perioada 1995-2001. Într-o scrisoare din 18 martie 1996, Administrația Fiscală din Bærum a acordat scutirea fiscală pentru exercițiul financiar 1995, cu condiția ca eventualul profit să fie utilizat, integral, pentru îndeplinirea obiectivului societății în calitate de societate fără scop lucrativ.

ScanCam AS (filiala care închiriază camere de filmat) a beneficiat de o scutire fiscală din aceleași motive, în perioada 1998-2001.

Ca urmare a regimului fiscal favorabil, statul a renunțat la venituri din impozite pe care le-ar fi primit în mod obișnuit de la întreprinderile în cauză. Absența acestor fonduri a reprezentat o sarcină asupra resurselor de stat corespunzătoare taxelor care sunt în mod normal suportate din bugetele întreprinderilor în cauză⁽⁸⁾.

Faptul că evaluarea a fost efectuată de autoritățile fiscale locale nu influențează în niciun fel constatarea privind implicarea resurselor de stat⁽⁹⁾.

1.2 Favorizarea anumitor întreprinderi sau a producției anumitor bunuri

1.2.1 Plata grantului în valoare de 36 de milioane NOK

În primul rând, măsura trebuie să fi conferit Norsk FilmStudio AS/Filmparken AS avantaje care le scuteau de cheltuieli pe care, în mod normal, ar fi trebuit să le suporte din la bugetele proprii. Grantul de 36 de milioane NOK conferea beneficiarilor un avantaj financiar pe care nu l-ar fi avut în condiții normale. Astfel, poziția financiară a Norsk FilmStudio AS/Filmparken AS a fost consolidată comparativ cu celelalte întreprinderi din domeniul producției de film din SEE.

În al doilea rând, măsura de ajutor trebuie să fie selectivă prin faptul că favorizează „anumite întreprinderi sau producția anumitor bunuri”.

Autoritatea consideră că plata sumei de 36 de milioane NOK pentru modernizarea studiourilor cinematografice a avut un caracter selectiv, deoarece beneficiarul a fost desemnat în mod expres.

1.2.2 Regimul fiscal preferențial

Unele dintre societățile grupului Norsk Film au fost scutite de la plata impozitului pe profit aplicabil în mod obișnuit și, astfel, au fost scutite de cheltuieli care, în mod obișnuit, ar fi trebuit să fie suportate din bugetele proprii. Societățile în cauză nu ar fi beneficiat de un astfel de avantaj în condiții obișnuite.

Cu toate acestea, autoritatea recunoaște că, în mod constant, Curtea Europeană de Justiție și Curtea de Justiție a AELS au susținut că măsurile care acordă avantaje anumitor beneficiari nu sunt selective dacă pot fi justificate de natura și organizarea generală a sistemului din care fac parte.

În plus, orientările autorității referitoare la aplicarea normelor privind ajutoarele de stat în cazul măsurilor care vizează impozitarea directă a întreprinderilor prevăd în mod specific că „în mod evident, impozitul pe profit nu poate fi perceput atunci când nu au fost înregistrate profituri. Astfel, natura regimului fiscal poate justifica exonerarea specifică a unor societăți fără scop lucrativ, de exemplu fundații sau asociații, de la plata impozitului pe profit atunci când acestea nu au capacitatea de a genera profituri.”

În Decizia sa nr. 491/09/COL, autoritatea nu a contestat faptul că regimul fiscal preferențial poate fi justificat, ca atare, de natura și logica sistemului. Autoritatea a exprimat îndoieli cu privire la aplicarea regimului în cazul întreprinderilor respective. Aceste întreprinderi au beneficiat de o scutire de la plata impozitului pe profit în aplicarea secțiunii 26 alineatul (1) litera (k) din Legea fiscală nr. 8 din 18 august 1911, înlocuită de Legea fiscală nr. 14 din 26 martie 1999. În momentul aplicării, acest regim permite exonerarea de la plata impozitului pe profit a organizațiilor care îndeplinesc anumite criterii, legate în special de faptul că acestea nu au scop lucrativ.

Conform informațiilor furnizate de autoritățile norvegiene, societățile Norsk Film AS, Norsk FilmStudio AS și ScanCam AS au beneficiat de o scutire fiscală pe baza faptului că acestea nu aveau scop lucrativ. În evaluarea sa, autoritatea nu

⁽⁸⁾ Cauza C-156/98 Germania/Comisia, Rec., 2000, p. I-6857, punctul 26.

⁽⁹⁾ Cauza C 248/84 Germania/Comisia, Rec., 1987, p. I-4013, punctul 17.

se poate substitui autorităților fiscale locale norvegiene. Pe baza informațiilor furnizate, autoritatea nu consideră că deține suficiente probe conform cărora regimul preferențial a fost aplicat în mod incorect în cazul celor trei întreprinderi și că, astfel, măsura ar putea fi considerată a avea un caracter selectiv.

Din acest motiv, autoritatea nu poate să concluzioneze că aplicarea regimului fiscal preferențial în cazul Norsk FilmStudio AS/Filmparken AS/ScanCam AS, pe baza criteriilor stabilite inițial prin Legea fiscală din 1911, presupune existența unui ajutor de stat.

1.3 Denaturarea concurenței și efectul asupra comerțului între părțile contractante

Se consideră că ajutorul de stat acordat anumitor întreprinderi denaturează concurența și afectează comerțul între părțile contractante dacă beneficiarul desfășoară o activitate economică implicând schimburi comerciale între părțile contractante. Filmele cinematografice pot fi produse în diferite locații din SEE. Ulterior, fac obiectul schimburilor comerciale între părțile contractante la Acordul privind SEE. Prin urmare, sprijinirea unei întreprinderi care produce filme de lung metraj și furnizează servicii de studio poate afecta concurența între diferitele locații în care sunt produse filme. Astfel, se poate considera că măsura analizată conduce la denaturarea concurenței și afectează comerțul între părțile contractante.

1.4 Concluzie

Pe baza elementelor analizate mai sus, autoritatea concluzionează că plata sumei de 36 de milioane NOK a constituit ajutor de stat și că acordarea unui regim fiscal preferențial în favoarea Norsk FilmStudio AS/Filmparken AS/ScanCam AS nu a implicat un ajutor de stat.

Prin urmare, în cele ce urmează, autoritatea va analiza exclusiv plata grantului în valoare de 36 de milioane NOK.

2. Procedura

Procedura pentru ajutorul nou este prevăzută la articolul 1 alineatul (3) din partea I a Protocolului 3. În cazul în care autoritatea are îndoieli cu privire la compatibilitatea unei astfel de măsuri de ajutor, aceasta inițiază procedura oficială de investigare prevăzută la articolul 1 alineatul (2) din partea I a Protocolului 3 și la articolul 4 alineatul (4) din partea II a Protocolului 3.

O procedură separată privind ajutorul existent este prevăzută la articolul 1 alineatul (1) din partea I a Protocolului 3. Conform dispoziției menționate, autoritatea, în colaborare cu statele AELS, analizează în mod constant toate sistemele de ajutor existente în aceste state. Autoritatea le va propune orice măsuri adecvate cerute de evoluția progresivă sau de funcționarea Acordului privind SEE.

Orice evaluare efectuată într-o decizie de inițiere a procedurii oficiale de investigare, cu privire la caracterul de ajutor nou sau

existent al unei potențiale măsuri de ajutor este, în mod necesar, doar de natură preliminară. Chiar și în cazurile în care autoritatea decide, pe baza informațiilor furnizate la momentul respectiv, să inițieze o procedură oficială de investigare în temeiul articolului 1 alineatele (3) și (2) din partea I a Protocolului 3, aceasta poate încă, în decizia de închidere a procedurii respective, să constate că măsura constituie, de fapt, un ajutor existent⁽¹⁰⁾. În cazul în care este implicat un ajutor existent, autoritatea trebuie să urmeze procedura privind ajutorul existent⁽¹¹⁾. Prin urmare, într-un astfel de caz, autoritatea ar trebui să închidă procedura oficială de investigare și, după caz, să deschidă procedura privind ajutorul existent, astfel cum este prevăzută la articolele 17-19 din partea II a Protocolului 3⁽¹²⁾.

Informațiile prezentate autorității la momentul în care aceasta a decis să inițieze procedura oficială de investigare nu au fost de natură să justifice concluzia provizorie referitoare la caracterul de ajutor existent al ajutorului în cauză și, prin urmare, autoritatea a analizat măsurile în cauză în cadrul normelor privind ajutorul nou.

Autoritatea va concluziona cu privire la existența și compatibilitatea măsurilor de ajutor nou în cadrul procedurii oficiale de investigare. În cazul în care este vorba de un ajutor existent, întrucât cele două măsuri care au făcut obiectul investigației au încetat, autoritatea va închide procedura oficială de investigare fără a deschide procedura privind ajutorul existent, o astfel de procedură nemaifiind justificată.

3. Plata grantului în valoare de 36 de milioane NOK – ajutor existent

Conform articolului 1 litera (b) punctul (i) din partea II a Protocolului 3, ajutorul existent este: „orice ajutor care a existat înainte de intrarea în vigoare a Acordului privind SEE în statele AELS respective, și anume sistemele de ajutor și ajutoarele individuale puse în aplicare anterior și care se aplică și ulterior intrării în vigoare a Acordului privind SEE”. Modificările aduse unui astfel de ajutor reprezintă un ajutor nou în sensul articolului 1 litera (c).

Autoritățile norvegiene au prezentat informații suplimentare în contextul observațiilor cu privire la Decizia nr. 491/09/COL (a se vedea secțiunea 4.1.2 de mai sus).

Autoritatea consideră, astfel cum se arată în Decizia nr. 491/09/COL, că plățile anuale efectuate începând din anii '70 de statul norvegian către Norsk FilmStudio AS/Filmparken AS, pentru producția de film de lung metraj și pentru întreținerea infrastructurii necesare producției de film, se bazează pe un sistem de ajutor existent.

⁽¹⁰⁾ Cauza C-400/99 Italia/Comisia, Rec., 2005, p. I-3657, punctele 47, 54-55.

⁽¹¹⁾ Cauza T-190/00 Regione Siciliana/Comisia, Rec., 2003, p. II-5015, punctul 48.

⁽¹²⁾ Cauza C-312/90 Spania/Comisia, Rec., 1992, p. I-4117, punctele 14-17 și cauza C-47/91 Italia/Comisia, Rec., 1992, p. I-4145, punctele 22-25.

Autoritatea consideră că plata în valoare de 36 de milioane NOK a fost efectuată în contextul unui sistem de ajutor existent.

În primul rând, se constată că granturile anuale acordate de-a lungul anilor au inclus întotdeauna o componentă de ajutor de investiții și o componentă de ajutor de exploatare⁽¹³⁾. Prin urmare, autoritățile norvegiene au arătat că procesul de reînnoire și de modernizare începuse deja și până în 1998-1999 se estimase că necesitase 13 milioane NOK, sumă acoperită prin granturile anuale. Autoritățile norvegiene au furnizat extrase din proiectele de buget, care au evidențiat alocarea mai multor sume considerabile în favoarea Norsk Film AS pentru reînnoirea și modernizarea infrastructurii necesare producției de filme⁽¹⁴⁾. Faptul că grantul în cauză a fost alocat pentru lucrări de renovare a spațiilor din Jar nu ar trebui, prin urmare, să fie considerat ca reprezentând o modificare a sistemului de ajutor existent.

În al doilea rând, faptul că grantul a fost plătit dintr-un buget diferit de cel utilizat pentru granturile anuale nu este relevant în circumstanțele specifice prezentului caz. Într-adevăr, această situație a rezultat ca urmare a unei proceduri strict bugetare și a unei metode noi de organizare a bugetului.

În sfârșit, faptul că valoarea grantului a fost mult mai mare decât fuseseră plățile anuale nu este un indiciu că grantul reprezintă un ajutor nou. Conform Curții Europene de Justiție, „în cazul în care ajutorul este oferit conform unor dispoziții legale anterioare, care au rămas neschimbate, apariția unui ajutor nou sau modificarea ajutorului existent nu pot fi evaluate în funcție de intensitatea ajutorului sau, în special, de valoarea acestuia în termeni financiari în niciun moment din viața întreprinderii.”⁽¹⁵⁾

Prin urmare, având în vedere cele de mai sus, autoritatea concluzionează că plata sumei de 36 de milioane NOK a făcut parte dintr-un sistem de ajutor existent, care a încetat în 2006.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Autoritatea de Supraveghere a AELS consideră că grantul în valoare 36 de milioane NOK a făcut parte dintr-un sistem de ajutor existent. Prin urmare, procedura oficială de investigare aplicabilă ajutorului nou este închisă.

Articolul 2

Autoritatea AELS de Supraveghere consideră că aplicarea regimului fiscal preferențial în favoarea Norsk Film AS, Norsk FilmStudio AS și ScanCam AS nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Regatului Norvegiei.

Articolul 4

Numai versiunea în limba engleză a prezentei decizii este autentică.

Adoptată la Bruxelles, 29 iunie 2011.

Pentru Autoritatea AELS de supraveghere

Per SANDERUD
Președinte

Sabine MONAUNI-TÖMÖRDY
Membru al Colegiului

⁽¹³⁾ A se vedea observațiile autorităților norvegiene cu privire la decizia Autorității AELS de Supraveghere de inițiere a unei proceduri oficiale de investigare în cazul nr. 67377 - Presupunul ajutor de stat acordat unor societăți aparținând grupului Norsk Film (evenimentul nr. 545244).

⁽¹⁴⁾ A se vedea St.prp. nr. 1 (1976-77): 1 313 000 NOK, St.prp. nr. 1 (1977-78): 4 milioane NOK, St.prp. nr. 1 (1978-79): 3,9 milioane NOK.

⁽¹⁵⁾ Cauza C-44/93 Namur-Les Assurances du Crédit SA/Office National du Ducroire și Regatul Belgiei, Rec., 1994, p. I-3829, punctul 28.

DECIZIA NR. 189/12/COL A AUTORITĂȚII AELS DE SUPRAVEGHERE

din 22 mai 2012

de derogare, în ceea ce privește activitățile de producție și de vânzare angro a energiei electrice în Norvegia, de la aplicarea Directivei 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale

AUTORITATEA AELS DE SUPRAVEGHERE,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European,

având în vedere actul menționat la punctul 4 din anexa XVI la Acordul privind Spațiul Economic European de stabilire a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice în sectorul utilităților publice (Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale⁽¹⁾) („Directiva 2004/17/CE”), în special articolul 30,

având în vedere Acordul între statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție („Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție”), în special articolele 1 și 3 din Protocolul 1 la acesta,

având în vedere cererea din 24 ianuarie 2012 depusă la Autoritate de către *Akershus Energi Vannkraft AS*, *E-CO Energi AS*, *EB Kraftproduksjon AS* și *Østfold Energi AS* („solicitanții”),

având în vedere decizia Autorității AELS de Supraveghere („Autoritatea”) din 19 aprilie 2012 de autorizare a membrului însărcinat cu achizițiile publice să adopte anumite decizii în domeniul achizițiilor publice (Decizia nr. 138/12/COL),

după consultarea Comitetului AELS privind achizițiile publice, care asistă Autoritatea AELS de Supraveghere,

întrucât:

I. DATE FACTUALE

(1) La 24 ianuarie 2012, întreprinderile *Akershus Energi Vannkraft AS*, *E-CO Energi AS*, *EB Kraftproduksjon AS* și *Østfold Energi AS* au adresat Autorității, în temeiul articolului 30 alineatul (5) din Directiva 2004/17/CE, cererea de a aproba aplicabilitatea articolului 30 alineatul (1) din Directiva 2004/17/CE în ceea ce privește activitățile de producție și de vânzare angro a energiei hidroelectrice în Norvegia. Prin scrisorile din 17 februarie 2012, Autoritatea a solicitat informații suplimentare atât din partea

Norvegiei (documentul nr. 624270), cât și din partea solicitanților (documentul nr. 624258). Răspunsul din partea autorităților norvegiene la această solicitare a parvenit Autorității prin scrisoarea din 20 martie 2012, iar cel din partea solicitanților prin scrisoarea din 22 martie 2012.

(2) Cererea adresată de către solicitanți, care trebuie considerată întreprinderi publice în sensul Directivei 2004/17/CE, se referă la producția și la vânzarea angro a energiei hidroelectrice, astfel cum se specifică în cerere.

II. CADRUL JURIDIC

(3) În temeiul articolului 30 alineatul (1) din Directiva 2004/17/CE, contractele destinate să permită desfășurarea unei activități menționate la articolele 3-7 nu fac obiectul Directivei 2004/17/CE în cazul în care, în statul AELS în care se desfășoară, activitatea este expusă direct concurenței pe piațe la care accesul nu este restricționat.

(4) La articolul 30 alineatul (5) din Directiva 2004/17/CE se prevede că autoritățile contractante pot solicita stabilirea aplicabilității articolului 30 alineatul (1), în cazul în care legislația statului SEE interesat prevede acest lucru. Conform secțiunii 15-1 alineatul (2) din Regulamentul norvegian nr. 403 din 7 aprilie 2006 privind achizițiile publice în sectorul utilităților (*Forskrift nr. 403 av 7. April 2006 om innkjøp i forsyningssektorene*), autoritățile contractante pot solicita Autorității aplicarea articolului 30 alineatul (1) din Directiva 2004/17/CE, cu condiția să fi obținut un aviz al autorității norvegiene de concurență.

(5) Avizul autorității norvegiene de concurență, în care aceasta a concluzionat că activitățile relevante sunt direct expuse concurenței pe o piață la care accesul nu este restricționat, a fost obținut de solicitanți la 16 martie 2011.

(6) Se consideră că accesul la piață este nerestricționat dacă statul a transpus și a aplicat legislația SEE relevantă privind deschiderea totală sau parțială a unui anumit sector. Aceste acte legislative sunt enumerate în anexa XI la Directiva 2004/17/CE. În cazul sectorului energiei electrice, legislația este reprezentată de Directiva 96/92/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 decembrie 1996 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică⁽²⁾. Directiva 96/92/CE

⁽¹⁾ JO L 134, 30.4.2004, p. 1.

⁽²⁾ JO L 27, 30.1.1997, p. 20.

a fost înlocuită de Directiva 2003/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2003 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de abrogare a Directivei 96/92/CE⁽¹⁾ („Directiva 2003/54/CE”), care este încorporată la punctul 22 din anexa IV la Acordul privind SEE. Prin urmare, se consideră că accesul la piață este nerestricționat dacă statul norvegian a transpus și a aplicat în mod corect Directiva 2003/54/CE.

- (7) Expunerea la concurență trebuie evaluată pe baza mai multor indicatori, dintre care niciunul nu este, în sine, decisiv. În ceea ce privește piețele vizate de prezenta decizie, cota principalilor actori pe o anumită piață constituie un criteriu care trebuie luat în considerare. Un alt criteriu este gradul de concentrare de pe aceste piețe. Date fiind caracteristicile piețelor în cauză, ar trebui luate în considerare și alte criterii, cum ar fi funcționarea pieței de echilibrare, concurența la nivelul prețurilor și proporția clienților care își schimbă furnizorul.

III. EVALUAREA

Definirea pieței

Piața produsului

- (8) Piața relevantă a produsului este producția și vânzarea angro de energie electrică⁽²⁾. Piața cuprinde, așadar, producția de energie electrică în centrale electrice și importul de energie electrică prin intermediul liniilor de legătură, în scopul revânzării directe către marii consumatori industriali sau către societățile de furnizare.

Piața geografică

- (9) Piața angro a energiei electrice din Norvegia este puternic integrată în piața nordică (formată din Danemarca, Norvegia, Suedia și Finlanda). O parte importantă a producției de energie electrică din regiunea nordică este tranzacționată prin intermediul bursei nordice a contractelor de livrare fizică a energiei electrice, o bursă operată de întreprinderea Nord Pool Spot AS („Nord Pool”). Bursa energiei electrice din regiunea nordică, operată de Nord Pool, cuprinde, în prezent, piețele angro de energie electrică din Norvegia, Suedia, Danemarca, Finlanda și Estonia.
- (10) Nord Pool operează două piețe pentru comercializarea fizică a energiei electrice în sistem angro: piața pentru

ziua următoare Elspot, în cadrul căreia se tranzacționează zilnic contracte orare de energie electrică pentru livrare fizică în următoarea perioadă de 24 de ore, și Elbas, o piață intrazilnică în cadrul căreia se operează ajustări la tranzațiile efectuate pe piața pentru ziua următoare până la o oră înaintea livrării. Cu un volum de 307 TWh, aceste piețe au acoperit împreună 74 % din consumul de energie electrică al regiunii nordice în 2010. Restul volumului tranzacționat face obiectul unor negocieri bilaterale între furnizor și client.

- (11) Piața nordică este împărțită în mai multe zone de lăcitare interconectate. Prețul de tranzacționare pe platforma Elspot se stabilește pe baza ofertelor de la toți participanții, astfel încât să echilibreze cererea și oferta pe piață pentru fiecare oră în cursul perioadei de 24 ore. Mecanismul de stabilire a tarifelor pe platforma Elspot ajustează fluxul de energie electrică dintre diferitele linii de legătură ale pieței în funcție de capacitatea comercială pusă la dispoziție de operatorii sistemelor de transport al energiei din regiunea nordică.

- (12) Restricțiile la nivelul capacității de transport, existente în regiunea nordică, ar putea determina congestiunea temporară a acestei zone și împărțirea sa geografică în piețe mai mici. La legăturile dintre țările nordice și din interiorul Norvegiei, mecanismele de stabilire a tarifelor sunt utilizate pentru a se atenua efectul de congestiune a rețelelor prin introducerea unor tarife zonale Elspot diferite. Prin urmare, ar putea exista tarife diferite în zonele tarifare, menite să echilibreze cererea și oferta din zonă.

- (13) În consecință, piața geografică relevantă ar putea varia de la o oră la alta. În caz de congestiune, piața geografică relevantă este mai restrânsă decât regiunea nordică, putând coincide cu zonele de lăcitare naționale.

- (14) În prezent există cinci zone de lăcitare în Norvegia⁽³⁾.

- (15) Procentul de ore în care există diferențe de preț între zonele din regiunea nordică este însă limitat:

Zona tarifară	% de ore izolate
NO 1 – Oslo	1,4 %
NO 2 – Kristiansand	16,4 %
NO 3 – Trondheim	6,2 %
NO 4 – Tromsø	6,6 %
NO 5 – Bergen	4,1 %
15.3.2010-11.3.2011	

⁽¹⁾ JO L 176, 15.7.2003, p. 37. Directiva 2003/54/CE a fost încorporată în Acordul privind SEE prin Decizia nr. 146/2005 a Comitetului mixt al SEE din 2 decembrie 2005 (JO L 53, 23.2.2006, p. 43) și a intrat în vigoare pentru statele AELS la 1 iunie 2007.

⁽²⁾ A se vedea Deciziile Comisiei Europene din 26 ianuarie 2011 în cazul COMP/M.5978 – GDF Suez/International Power, din 22 decembrie 2008 în cazul COMP/M.5224 – EDF/British Energy, din 14 noiembrie 2006 în cazul COMP/M.4180 – Gaz de France/Suez, din 9 decembrie 2004 în cazul M.3440 – EDP/ENI/GDP. A se vedea, de asemenea, deciziile adoptate de Comisie de acordare a unei derogări de la aplicarea Directivei 2004/17/CE în ceea ce privește producția și vânzarea de energie electrică în Suedia și în Finlanda; Decizia din 19 iunie 2006 de stabilire a faptului că articolul 30 alineatul (1) din Directiva 2004/17/CE se aplică producției și vânzării de energie electrică în Finlanda, cu excepția Insulelor Åland, și Decizia din 29 octombrie 2007 de acordare a unei derogări de la aplicarea Directivei 2004/17/CE în ceea ce privește producția și vânzarea de energie electrică în Suedia.

⁽³⁾ Oslo – NO 1, Kristiansand – NO 2, Trondheim – NO 3, Tromsø – NO 4 și Bergen – NO 5. La 5 septembrie 2011, demarcația dintre zonele de lăcitare NO 2 și NO 5 a fost deplasată spre nord, ca urmare a punerii în funcțiune a unei noi legături. Datele furnizate în cerere nu iau în considerare această modificare.

De cele mai multe ori, zonele tarifare sunt conectate:

Serie de zone tarifare	% de ore conectate
NO 1 – NO 2	77,7 %
NO 1 – NO 3	48,0 %
NO 1 – NO 5	94,9 %
NO 2 – NO 5	76,6 %
NO 3 – NO 4	89,9 %
NO 1 – NO 2 – NO 5	75,7 %
NO 3 – NO 4 – Sweden	76,3 %
15.3.2010-11.3.2011	

Zonele tarifare norvegiene sunt integrate, în general, cu cele din Suedia.

- (16) Eventualitatea apariției unor congestii poate constitui un motiv de îngrijorare din perspectiva faptului că s-ar putea profita de blocajele temporare pentru creșterea puterii locale de piață. Pornind de la această premisă, autoritățile norvegiene au definit piața geografică relevantă ca fiind piața nordică în orele fără blocaje și o piață mai restrânsă în orele cu blocaje ⁽¹⁾.
- (17) Întrebarea dacă piața ar trebui definită ca fiind regiunea nordică sau o piață cu o acoperire mai restrânsă rămâne deschisă, dat fiind că rezultatul analizei este neschimbat, indiferent dacă are la bază o definiție mai restrânsă sau mai largă.

Accesul la piață

- (18) Având în vedere informațiile disponibile în prezent și în scopul prezentei decizii, se pare că Norvegia a transpus și a aplicat pe deplin Directiva 2003/54/CE. În consecință, în conformitate cu articolul 30 alineatul (3) primul paragraf, trebuie să se considere că accesul la piață pe teritoriul Norvegiei nu este restricționat.

Expunerea la concurență

- (19) Autoritatea, în acord cu Comisia Europeană ⁽²⁾, va analiza cota de piață a celor trei producători principali, gradul de concentrare al pieței și gradul de lichiditate al acesteia.

- (20) Comisia Europeană consideră că, în ceea ce privește producția de energie electrică, „un indicator al nivelului de concurență pe piețele naționale este cota totală de piață a celor mai mari trei producători” ⁽³⁾.
- (21) În 2010, cota de piață cumulată a celor mai mari trei producători din regiunea nordică, în ceea ce privește capacitatea de producție, a fost de 45,1 % (Vattenfall: 18,8 %, Statkraft: 13,3 % și Fortum: 13 %), ceea ce reprezintă un nivel acceptabil.
- (22) Gradul de concentrare din Norvegia, măsurat cu ajutorul indicelui Hirschman-Herfindahl (HHI) pe baza capacității, a fost de 1 826 în 2008 ⁽⁴⁾.
- (23) Piața angro a energiei electrice din regiunea nordică trebuie considerată ca fiind competitivă. Tranziția spre o piață deschisă în regiunea nordică s-a efectuat cu mare succes. După deschiderea sa în 1996, piața comună norvegiano-suedeză a înglobat ulterior și celelalte țări nordice: Finlanda în 1998, Danemarca în 1999/2000 și Estonia în 2010. Aproximativ 74 % din consumul de energie electrică din regiunea nordică în 2010 a fost tranzacționat la bursă. Peste 300 de operatori de piață sunt înscrși la bursă.
- (24) Așa cum se arată mai sus, blocajele cauzate de congestii sunt rare și temporare. Există, așadar, o presiune constantă din partea concurenței, dat fiind că există posibilitatea de a obține energie electrică din afara teritoriului norvegian. Pentru transporturile de energie între țările nordice nu se percep taxe. Având în vedere că legăturile dintre Norvegia și alte zone tarifare nu sunt, în mod frecvent, congestionate, se asigură faptul că investițiile în sectorul energiei electrice nu pot fi efectuate pe teritoriul norvegian fără a se ține seama de alți producători de pe piața nordică. În plus, prețurile pe piața angro a energiei electrice sunt stabilite de Nord Pool, care operează o platformă de tranzacționare deosebit de lichidă.
- (25) De asemenea, funcționarea piețelor de echilibrare trebuie privită ca un indicator în ceea ce privește atât producția, cât și piețele angro. De fapt, orice participant pe piață care nu-și poate adapta cu ușurință portofoliul de producție la caracteristicile clienților săi se supune riscului de a suporta diferența dintre prețul la care operatorul sistemului de transport vinde energia de echilibrare și prețul cu care răscumpără supraproducția. Există posibilitatea ca aceste prețuri să fie impuse operatorului sistemului de transport în mod direct de către autoritatea de reglementare sau să se utilizeze un mecanism de piață în cadrul căruia prețul se stabilește prin oferte din partea altor producători, în vederea reglementării producției, fie

⁽¹⁾ A se vedea deciziile Ministerului norvegian al Administrației Publice din 14 octombrie 2002 *Statkraft – Agder Energi* și din 7 februarie 2003 *Statkraft – Trondheim Energiverk*.

⁽²⁾ Decizia din 19 iunie 2006 de stabilire a faptului că articolul 30 alineatul (1) din Directiva 2004/17/CE se aplică producției și vânzării de energie electrică în Finlanda, cu excepția Insulelor Åland, și Decizia din 29 octombrie 2007 de acordare a unei derogări de la aplicarea Directivei 2004/17/CE, punctele 7-13, în ceea ce privește producția și vânzarea de energie electrică în Suedia.

⁽³⁾ A se vedea *Report on progress in creating the internal gas and electricity market* (Raportul privind progresele înregistrate în crearea pieței interne a gazului și energiei electrice), COM(2005) 568 final din 15.11.2005, Decizia din 29 octombrie 2007 de acordare a unei derogări de la aplicarea Directivei 2004/17/CE în ceea ce privește producția și vânzarea de energie electrică în Suedia.

⁽⁴⁾ A se vedea documentul de lucru al serviciilor Comisiei, anexa tehnică la Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European – Raport privind progresele înregistrate în crearea pieței interne a gazului și energiei electrice, COM(2010) 84 final, p. 12.

prin suplimentarea, fie prin diminuarea acesteia. În regiunea nordică există o piață de echilibrare aproape complet integrată, pentru furnizarea energiei de echilibrare, iar principalele sale caracteristici – tariful de concurențială și diferența redusă între prețul de cumpărare de la operatorul sistemului de transport și prețul de vânzare – sunt de așa natură încât această piață de echilibrare ar trebui considerată un indicator al expunerii directe la concurență.

- (26) Toți acești factori trebuie, prin urmare, considerați ca indicatori ai expunerii directe a pieței relevante la concurență, indiferent dacă acoperirea geografică a pieței cuprinde regiunea nordică în ansamblu sau dacă ea este mai restrânsă.

IV. CONCLUZIE

- (27) Având în vedere indicatorii susmenționați pentru Norvegia, trebuie să se considere că sunt îndeplinite condițiile expunerii directe la concurență prevăzute la articolul 30 alineatul (1) din Directiva 2004/17/CE, în ceea ce privește producția și vânzarea angro de energie electrică în Norvegia. În plus, după cum se specifică în considerentul 18, trebuie să se considere că este îndeplinită condiția accesului nerestricționat la piață. În consecință, Directiva 2004/17/CE nu ar trebui să se aplice atunci când entitățile contractante atribuie contracte destinate să permită producția sau vânzarea angro de energie electrică în aceste zone geografice și nici atunci când aceste entități organizează concursuri în vederea exercitării uneia dintre aceste activități în aceste zone.
- (28) Prezenta decizie se bazează pe situația de drept și de fapt din 24 ianuarie 2012, așa cum reiese din informațiile prezentate de solicitanți. Prezenta decizie poate fi revizuită în cazul în care, în urma unor schimbări semnificative ale situației de drept sau de fapt, condițiile de aplicabilitate a articolului 30 alineatul (1) din Directiva 2004/17/CE nu mai sunt îndeplinite.

- (29) Prezenta decizie are drept unic scop acordarea unei derogări în temeiul articolului 30 din Directiva 2004/17/CE și nu aduce atingere aplicării normelor în domeniul concurenței.

- (30) Prezenta decizie se aplică producției și vânzării angro de energie electrică în Norvegia și nu se referă la activitățile de transport, de distribuție și de furnizare cu amănuntul a energiei electrice în Norvegia.

- (31) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului AELS privind achizițiile publice, care asistă Autoritatea AELS de Supraveghere,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Actul menționat la punctul 4 din anexa XVI la Acordul privind Spațiul Economic European de stabilire a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice în sectorul utilităților publice (Directiva 2004/17/CE) nu se aplică în cazul contractelor atribuite de entități contractante și destinate să permită activitățile de producție și de vânzare angro a energiei electrice în Norvegia.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Regatului Norvegiei.

Adoptată la Bruxelles, 22 mai 2012.

Pentru Autoritatea AELS de Supraveghere

Sverrir Haukur GUNNLAUGSSON
Membru al Colegiului

Xavier LEWIS
Director

RECTIFICĂRI

Rectificare la Regulamentul (UE) nr. 771/2012 al Comisiei din 23 august 2012 prin care se supun înregistrării importurile de bioetanol originar din Statele Unite ale Americii, în temeiul articolului 24 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 597/2009 al Consiliului privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 229 din 24 august 2012)

La pagina 21, primul paragraf de la articolul 1 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În conformitate cu articolul 24 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 597/2009, autoritățile vamale sunt îndemnate să ia măsurile corespunzătoare pentru a înregistra importurile în Uniune de bioetanol, denumit uneori «etanol combustibil», mai precis alcoolul etilic obținut din produsele agricole (enumerate în anexa I la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene), denaturat sau nedenaturat, cu excepția produselor cu un conținut de apă mai mare de 0,3 % (m/m) măsurat conform standardului EN 15376, precum și alcoolul etilic obținut din produsele agricole (enumerate în anexa I la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene) existent în amestecuri cu benzină cu un conținut de alcool etilic de peste 10 % (v/v), încadrat în prezent la codurile NC ex 2207 10 00, ex 2207 20 00, ex 2208 90 99, ex 2710 12 11, ex 2710 12 15, ex 2710 12 21, ex 2710 12 25, ex 2710 12 31, ex 2710 12 41, ex 2710 12 45, ex 2710 12 49, ex 2710 12 51, ex 2710 12 59, ex 2710 12 70, ex 2710 12 90, ex 3814 00 10, ex 3814 00 90, ex 3820 00 00 și ex 3824 90 97 (coduri TARIC 2207 10 00 11, 2207 20 00 11, 2208 90 99 11, 2710 12 11 10, 2710 12 15 10, 2710 12 21 10, 2710 12 25 91, 2710 12 31 10, 2710 12 41 10, 2710 12 45 10, 2710 12 49 10, 2710 12 51 10, 2710 12 59 10, 2710 12 70 10, 2710 12 90 10, 3814 00 10 10, 3814 00 90 70, 3820 00 00 10 și 3824 90 97 67) și originar din Statele Unite ale Americii. Înregistrarea expiră la nouă luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.”

- ★ Decizia nr. 189/12/COL a Autorității AELS de Supraveghere din 22 mai 2012 de derogare, în ceea ce privește activitățile de producție și de vânzare angro a energiei electrice în Norvegia, de la aplicarea Directivei 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale 21

Rectificări

- ★ Rectificare la Regulamentul (UE) nr. 771/2012 al Comisiei din 23 august 2012 prin care se supun înregistrării importurile de bioetanol originar din Statele Unite ale Americii, în temeiul articolului 24 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 597/2009 al Consiliului privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 229, 24.8.2012) 25

Prețul abonamentelor în 2012
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 310 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	840 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO